

"Εχει καθήκον ο καθείς τὸ ἔθνος νὰ συνδράμῃ, καὶ τώρα ποῦναι μάλιστα καὶ τῆς Αὔλης οἱ γάμοι πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ δεῖξομεν ὀλίγην εὐθυμίαν καὶ πᾶς δὲν συγκινοῦμεθα μ' ἐξίλεγγιν καμμίαν, μήπως καὶ ὁ Λόου, φοιτηταὶ, ἀνοίξῃ τὰ στραβὰ του καὶ μὰς νομίσῃ κόντηδες καὶ ἀλλάξῃ τὸν χαβῶ του.

Σαῖς ἔπρεπε εἰς τοὺς καιροὺς τῆς εὐγενούς Ἰνδίας μονάχοι-νὰ ζητήσετε μὴ τὸ καλὰ καὶ σώνει νὰ βάλωμεν διπλάσια τὰ τέλη τῆς Παιδείας καὶ ὅχι νὰ χύσετε χολὴν καθὼς οὐ φαρμακόνου, καὶ ἔπρεπε ὁ καθένας σας γιὰ τὸν τῶν τῶν νόμον νὰ ξεφαντώσῃ, νὰ χαρῆ, καὶ νὰ φερθῇ εὐγνώμων.

Αὐτὰ τὰ τέλη ἔπρεπε νὰ σας φανοῦν ὀλίγα, νὰ σιβασθῆτε, κύριοι, τὸ ἄγαλμα τοῦ Ρήγα, νὰ σασκερῆτε πὺς καὶ αὐτὸς μπεροὶ νὰ σας ἀκούσῃ, πὺς πιθανὸν πατόκορρα καὶ ὁ Λόου νὰ μὰς λούσῃ, πὺς πιθανὸν ὀγγήγορα τὰ κῶλα νὰ τινάζετε καὶ ἢ! λαμὰ σαβαχθανὶ μαζὶ μου νὰ φωνάζετε.

Διαδηλώσεις ἀπὸ σὰς δὲν ἤλιθα ποτὶ... ἂν ὅμως δὲν πληρώσετε τὰ τέλη, φοιτηταὶ, ὀρκίζομαι ἴσους ἄγγυρους τοῦ Βασιλέως γάμοις καὶ ὅταν Ἀνάκτων τὸν σκεπτὸν τοὺς νυμερικοὺς θαλάμοις πὺς θὰ σας κυνηγήσωμεν μὴ τὸν Μπαριρακτάρη καὶ ὅπου ὁ νόμος δὲν χωρεῖ δουλεῖται τὸ στυλιάρη.

"Α πάντητες τὸν φοιτητῶν μὲ σκούφους ἐπαναστατῶν.

"Εμεῖς βαρεθὰ, Πρωθυπουργέ, τὴν κάπη καὶ θὰ στρώσωμε καὶ ὁ Λόου μὲ τὴν Δόεα νάβῃ δὲν θὰ πληρώσωμε, καὶ ὅσα μ' ἔμας καὶ ἂν φουρκισθῆς καὶ ὅσα καὶ ἂν μὰς μαλλώσῃ θὰ σὶ χρεωκοπήσωμε μὲ τὰς διαδηλώσεις.

"Αγγίψαν οἱ φοιτηταὶ, καὶ ἐλευθεροὶ καὶ δούλοι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον θὰ στήσωμε καρπούλι, καὶ ὅπου πὺς πάει νὰ γραφῇ ὀλίγον ὑποπτεύου μὲ ξύλα θὰ τοῦ ρίχνωται καὶ θὰ τὸν σακατεύου.

Δὲν θὰ πληρώσωμε λεπτὸ καὶ θὰ πεσοκοπούμε καὶ ὅταν Μεγαλειότατον ὀρθὰ κορὰ θὰ πούμε: ἂν ἀγαπᾷς κουνήματα νὰ μὴ γενοῦν μεγάλα, ἂν θέλῃς γάμοις ἄγγυροι καὶ ἴσους γέραματα, ἂν θέλῃς μ' ἄεις καὶ μ' ἔμας νὰ τάχῃς μὲτ' ἄλλοι, διατάξῃ τοὺς δωριὰν νὰ μὰς μαθαῖνοιν γράμματα.

"Αν οἱ καὶ ὁ Θρόνος εἰς αὐτὰ τὰ τέλη ἐπιμείνῃ Ἀσκληπιάδα, νομικοὶ, δασκάλου καὶ παππάδες ἄλλοι θ' ἀφήσων σῦζυλο τὸ φλογερὸν Κεχαῖν καὶ θὰ πούλησων γυαλικὰ ποτήρια μαστραπάδες.

Κι ὅταν καὶ αὐτοὶ ὅσων γυαλιῶν ξηπίσων τὸ ἔμπροσιν καὶ χάσῃ τὸν φωστῖνον τῆς πανσορίας μίτου, θὰ πάρετε τὸν Κοραῖ, τὸν Ρήγα, τὸν Γρηγόριον, καὶ θὰ τοὺς βρᾶσετε καλὰ-νὰ πῆτε τὸ ζουμί των.

B.

(Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διάφοροι ἔμιλου καὶ τέλη καὶ Κυβήρηναι τὰ κερανεβελῶν, τονίζῃ δὲ καὶ ὁ Φασουλῆς ὀρίμιν Φιλιαπῶν καὶ γύρω στέκουσιν εὐζώνου, κλητῆρες καὶ ἰππικῶν).

Φ. Ἀγαπητοὶ μου φοιτηταὶ καὶ φίλοι συμπολιταὶ, μὴ τέλη καὶ ἡ Παιδεία μὰς δεινὸς ἐπαπαιεῖται καὶ ἔπλεσκωσαν τὰ γράμματα δυστυχισμένῃ χρόνῳ καὶ ὡ ἐξὶν ἀγγέλλειν πὺς καινὴς πεντάρη δὲν πληρῶναι. Ἄν ἐχῇ τέλη καὶ ἡ σπουδὴ, γενναῖος πατριώται, εἰπέτε μου, παρακαλῶ, τί θὰ μὰς μείνῃ τότε; Ἄν ἦτο καὶ ἡ Παιδεία μὰς μὴ φόρους φορτωμένη δὲν θὰ ὑπῆρχαν σήμερα παντοῦ γραμματιομῖναι, μήτε καὶ ἔγω θὰ πῆγαίνα ποτὶ μου νὰ σπουδᾶσω, μήτ' ἐξέτασις θῆδνα γιὰ νὰ διασκεδάσω, μήτε θὰ ὄφρωνα καὶ ἔγω ὅταν πετινὸ τὰ γράμματα καὶ γιὰ τῆς γούνας τὸν σωρὸν δὲν ἔθχα ἐξόλου ράμματα.

"Αν χάρισμα δὲν ἔβλαψαι καὶ τῆς σπουδῆς τὸν ἥλιον μηδὲ Πανεπιστήμιον θὰ ἦσαν Ἀθῆναι, δὲν ἔθχαμ Χριστόστομον, δὲν ἔθχαμ Βασίλειον, μηδὲ καὶ τὸν Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνόν. Καθὼς ζῆ γὰρ μὲτ' σπουδῆ, καὶ τώρα νὰ τὴν χάσωμε: ἂν Ἕλληνας λεγόμεθα δὲν πρέπει νὰ συχάσωμε. Ἄνεγκη καθὲς γενεὴς νὰ μάθῃ καὶ νὰ ὄῃ σὴν τὴν λιακάδα τὸν Ρωμῶν. πὺς εἶναι καὶ ἡ σπουδὴ, καὶ ὅπως ὡς τώρα χάρισμα ἴσους ἤλιου τὸ καμῖν, ἔσοταίνοις καμμῖα φορὰ τὸ κρῦς κόκαλλο μὰς, ἔτσι καὶ ὁ ἥλιος τῆς σπουδῆς ἀσύνδοτος νὰ μείνῃ γιὰ νὰ φωτίζωμε μ' αὐτὸν τὸ σκοτεινὸ μαλλὸ μὰς.

Αὐτὰ τὰ τέλη, φοιτηταὶ, νὰ πληρωθῶν δὲν πρέπει, νομίζω καὶ τὸ Σύνταγμα πὺς δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Αὐτὸ, καθὼς γυροῖται, σαφὸς καθιερώται πὺς ὁ Ρωμῶς γιὰ γράμματα δὲν παῖει νὰ πληρῶνῃ, καὶ ὅχι μονάχα δωριὰν σοφάτατος νὰ γίνεται μὰ καὶ νὰ τρώγῃ χάρισμα καὶ χάρισμα νὰ γίνεται.

Κι ἂν τώρα τοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ κάπνισαι καὶ θέλει εἰς τοὺς παρόντας κύκλους καὶ εὐδαίμονας καιροὺς μὲ τὰ ἔδικα μὰς ἔξοδα, μὲ τὰ ἔδικα μὰς τέλη νὰ κἀν ῥεσταῖς δυναταῖς καὶ γάμοις ἄγγυροι, ἂν γιὰ τὰ τέλη, φοιτηταὶ, καμῖλας πῖσμα κράτησαι καὶ συμβεβαίαις σχολαστικαῖς σ' αὐτὰ μὰς ἰτακαμῶνται, τὸν βεβαιῶναι, κύριοι, πὺς μὲς ἴσους ὅσων πῆτα πάτησαι, τὸν βεβαιῶναι, κύριοι, πὺς ἀπὸ σβέρκο ψούισαι.

Σημαῖς ἂς ὑψώσωμεν καὶ λάβαρα μεγάλα καὶ μὴν τὸ βάλῃ, κύριοι, κανένας ὅσῃν φευγάλα καὶ ἂν ἐπιπέσων ὄργανα τὸν κυβερνώντων δόλιαι ἡμεῖς ἂς πῖσωμεν νεκροὶ ἀπάνω ὅτ' Προπύλαια, προσφέροντες τὸ αἷμα μὰς ὡς ἱερὰν θυσίαν εἰς τῆς σβήρας τὸν θεῶν καὶ τὴν σπουδῶσαι.

(Ὅρμῶν κλητῆρες καὶ εὐζώνου ἐπὶ τὴν νεολαίαν καὶ κυνησοῦν τοὺς ῥήτορας καὶ μῖσα ὅσας Σχολὰς, καὶ ὁ Φασουλῆς ἀντίσταθαι πρῶτασταν ρωμῆλιαν κραυγάζει γρούχα τὸν τῶν τῶν καὶ ζήτω ἡ Ἑλλάς).

Φ. Μακράν, μακράν, Καννίβαλοι και βιασται τών νόμων...

Εκεί που στόμα κελαδεί τσοσούτων Χρυσούτων,
 εκεί που λιθανίζομεν τούς Μαραθωνομάχους,
 κί' ὁ μεγαρρήμων Φιντικλῆς κοάζει τούς Βατραχούς,
 εκεί που περιβαλλεται στεράνους ἡ νιότης
 κί' ὠραῖος ὡς ὁ Νάρκισσος σκιρτᾷ κί' ὁ Μιστριώτης,
 εκεί που ράβει μιὰ χαρὰ και κόβει σάν ψαλλίδι
 κί' ἡ γλώσσα τοῦ Ἑβραίου τοῦ και γίγαντος Παυλῶ
 κί' εἰς ρασσοφόρους μέλλοντας Ἑβραϊκὰ διδάσκει
 ἵπου κί' αὐτός ὁ Μωϋσῆς νά τόν ἀκούσῃ χάσκει,
 μὴν προχωρῆτε, βίβηλοι, μακράν καθις ἄς μίην,
 ἱμπήκαν κλέφταις 'στὸ μαντρί και 'στ' ἅγια τιμένη,
 κί' ὅλα τὰ φροντιστήρια και τὰς Σχολὰς μολύνου
 και μὲ κοντάκια τουφεκιῶν τὸν ἀφαλὸ μάς λύνου.

(Κί' ἄλλοι κλητήρες ἔξερνα εἰσέρχονται ξιφάρεις
 κί' ὁ Φασουλῆς ἰδῶ κί' ἐκεί πηδᾷ ὁ κακμοίρσις).

Φ. Ἐκεῖ που θείαν μουσικὴν ἀκούομεν Ἀγγέλων,
 ἐκεῖ που θὰ διδάσκονται γυναικίς και 'στὸ μέλλον,
 κί' ἡ μία κί' ἄλλη Ἑλληνίς μὲ ρωγίαις ἀγέλαδος
 θὰ μάς βυζαίνῃ τοῦ λοιποῦ σάν γάλα τῆς σορίας,
 ὡς που ἀπὸ τὸ βύζαγμα ὁ κόμος τῆς Ἑλλάδος
 νά πάθῃ λογίτητος δεινὴν ὑπερτροφίαν,
 μὴν προχωρῆτε, βίβηλοι τυράννων δορυφόροι,
 πρὶν σπάσῃ τὰ κεφάλια σας τῆς Ἀθηνᾶς τὸ ἔδου.

(Ἐνας βαρβάτος εὐζῶνος τοῦ Φασουλῆ τῆς βρῆει
 κί' ἐκείνος ὡς μαινόμενος εἰς τὰ θρανία τρέχει).

Φ. Μὴ μὲ βαρξες, κύρ Εὐζῶνα, κατὰ τὸν ἀφαλῶ...

Εὐ. Ὅρὲ, τοῦ στόμα δὲν σφαλᾷ ;

Φ. Στιγμὴ δὲν τὸ σφαλῶ...
 ὑπὲρ τῶν νόμων μάχομαι και οὐρε νὰ κουρέεσαι.

Εὐ. Ὁ Λόου ἔρχετι, ὀρὲ, κί σὺ μοῦ κουκρούεσαι ;

Φ. Καί σάν ἔρχετι και τί ;
 κί' ὁ χορὸς καλὰ κράτει.
 Καί σάν ἔλθῃ τί μ' αὐτό ;
 δὲν πληρόνομε λευρό.

Εὐ. Κί τότες τί θὰ κραιώμε, ὀρὲ, 'στὴν Ἑγγλιτέρα ;
 χάσου, ὀρὲ, κί' ὁ θάουλος σας πῆρε τὸν πατέρα.

Φ. Ὅ,τι κί' ἂν κραιώμε γι' αὐτὸ κουκουτοὶ δὲν μὲ μέλει,
 κί' ἂν ὁ Μυλλόροδος σας ζητῇ μὲ τὰ ἴδικά μας τίλη
 νὰ φιγουράρῃ δυνατὰ 'στὸν Λόου τὸν Ἑγγλίκο
 ἰγῶ τὰ κότσα, μάτμα μου, δὲν ἔμαθα νὰ παίζω.

Εὐ. Ὅρσι λοιποῦν τρεῖς κοντακιάς...

Φ. Μὴ μὲ βαρξες, κολλήγα...
 δὲν ἔντρεπσαι τὸν Κοραῆ, δὲν ἔντρεπσαι τὸν Ρήγα ;

Εὐ. Κί' αὐτοὶ θὰ φανῖ κοντακιάς σάν δὲν πλερώσουν τέλη...

ὁ Λόου ἔρχετι κί σὺ χουρέσαι τοῦ καγκιλι ;

Φ. Μακράν σου λίγω ἐπ' ἰδῶ...

Εὐ.

Ὅρὲ, ἀκούμα κραινεῖς ;

Φ. Μ' αὐτὴν τὴν βαρβατίλα σου τὰς Μούσας μὴ μαιίνῃς.

Εὐ. Ὅρὲ θὰ βγάλου σῦρριζα τοῦ μοῦσι σου, μαγκούση,

κί' ἂν δὲν πλερώσῃς θὰ σοῦ πρῶ τοῦ γιᾶμα μαινουρούφι.

Φ.

Τί ζητεῖ αὐτὴ, τί θέλει

τῶν εὐζῶνων ἡ ἀγγίλη ;

Αἱ ἀλύσεις διὰ ποίους ;

διὰ φριττητὰς ἠπίους ;

Ἐξω, βίβηλοι, ὀπίσω...

θὰ βαρίσω, θὰ κτυπήσω...

(Εισίρχεται εις τὴν Σχολὴν δρομικὸς ρασσοφόρος καὶ δεξιὰ κι' ἀριστερὰ φωνάζει διάτωρος, κι' Ἐλήσόν με ὁ Θεὸς διακρύβετ' ἀρχίζε καὶ δὴ κλητῆρες τοῦ τραβοῦν τὸ φαρδομάνικὸ του ὅπταν ἕνας εὐζωνὸς τὸ ράσο του ξεραίζει καὶ τὸ Ἀμερικάνικον προβάλλει ὁσάβρακο του).

Φ. Βάστα, παππᾶ, γιὰ τὸν Θεό, κι' ἀρχίνα νὰ βαρῆ...
κι' ἂν ἔχισαν τὸ ράσο σου κι' ἐράνη πὼς φορεῖς
Ἀμερικάνικον βρακὶ σὰν πρὸς τυγος παππᾶς
μὰ τοὺς ἰχθρὺς τῆς πίστεως κὴν παῖρας νὰ κτυπᾶ.
Προτίμησε μπαγδάρωμα κι' εὐζώνων κοντακίε,
προτίμησε νὰ μὴν ἀκούς ποτὲ σου τὸν Παυλίδη,
παρὰ νὰ ὄωσης διδάτρα σ' αὐτὸν ποὺ μὰς πιζίει
γιὰ νὰ τὰ φῶν οἱ ἀνεύεται κι' ὁ Λόου κι' οἱ Ἑγγλιεῖς.

(Κι' ἄλλος παππᾶς πολιομηστὴς εἰσέρχεται ἱσπευμένως ἔλεινος, ξεσοκούφωτος καὶ ξυλοφορτωμένος).

Φ. Στάσου, παππᾶ... πρὸς χάριν σου τὸν τόκο μου θὰ θγάλω...
κι' ἡ Ἐκκλησία κατ' αὐτὰς ἐν διαγωγῇ μεγάλῃ.
Ἐ! σὲς παππᾶδες ζώσατε τὴν μέση μὴ σιλᾶχι
καὶ κατ' ἀπίστων σπύσατε κι' ἄς λαχῆ δι, τι λάχῃ.
Ἐλευθερίας ἦλιος ἀνίταίτε λαμπρὸς...
στραβὰ τὸ καλυμμαύχι σας φοριεῖτε κι' ἔμπρός.

(Ἰππείε, κλητῆρες κι' εὐζώνοι διασκορποῦν τὸ πλῆθος
μὲ κοντακίε καὶ διπλωματικὴ ὡς γίνεται συνήθως,
κι' ὅλοι κτυποῦν τὸν Φασουλῆν τὸν ἐξαγριωμένον
κι' ὀλολυγμὸς ἀκούεται ὀλλώντων κι' ὀλλυμένων).

Γ'

Ἀπὸ κρότον καὶ λόγους βουζίε
καθεμὰ τῆς Κακίμου Σχολῆ
καὶ φωνάζουν ἀπ' ἔξω πολλοὶ
πὼς μακροτὴ μορζίε.

Φασουλῆς ὁ γενναῖος ἠγαίται
τοῦ μαχίμου ἔκεινον χορὸν
καὶ μὲ σκίφεις ἀνδρὸς τολμηροῦ
πρῶτος πάντων κινεῖται.

Μὲ σημαίας καὶ λάβαρα τρέχει
πρὸς τὰ κάτω γοργῶς νὰ τραπῆ,
μὰ δὲν πρόφθασι μὰς νὰ εἰπῆ
καὶ μὰς τρέιματα τὸν βρῆχει.

Τοῦ δροσίζου καὶ μούτρα καὶ σκίλιε
καὶ τὸν πῆρε θυμὸς ὀτὴν ἀρχῆ,
μὰ τὸν λούζουμ μὲ νία βροχῆ
καὶ τὸν πᾶνον τὰ γέλιοι.

Δὲν ἰσπεῖ ὅπως πρὶν ν' ἀλλάξῃ
ἐν τῷ μίσθῳ ραγδαίας βροχῆ
καὶ ἰσὸ σπῆτι του σπείδει ταχῆς
τὰ βρεγμένα ν' ἀλλάξῃ.

Ἐστὴν μορφήν τοῦ σεντεῦ Πατριάρχῃ
πῆρε ὄρκο κι' αὐτὸς ὁσάβρο,
μὰ φοβούνται πολὺ τὸ νερὸ
μερικὸ πολιομάχοι.

Ἐστὴν βοήν τοῦ μεγάλου ἀγῶνος
ἐξεπλήθη πολλὸν τὸ βρακὶ
καὶ περίεργος κόσμος ἐκεῖ
κατεβράχῃ ἀφθόνως.

Κι' ἂν λουτρὸν ὁ καθίνας ὑπίστη
μὲ γραμματίων θερμὸς μαχητᾶς,
ἀλλ' ἐσφράνθη, γιὰτι κατ' αὐτὰς
φῆνε ἄλλος ἡ ζίστη.

Καὶ τὸν δένδρον τὰ κίτρινα φύλλα
τὰ πρᾶσινοι φρέσκο νερό,
ποῦ τὰ μᾶρινε τὸσον καιρὸ
δυνατὴ ξεραίλα.

Δ'

Ἐὸ Περικλέτος ὀμιαεὶ
μὰ τὸν βρεγμένο Φασουλῆ.

Π. Λοιπὸν καὶ σὺ, βρὶ Φασουλῆ, ἀσπλάγχχνος κατεβράχῃ;
Φ. Ἐκεῖ ποῦ εἶδα, μορῆ, τὸ σχέδιον τῆς μάχης
μοῦ ἦλε μὰ κατὰμουτρα, ποῦ μ' ἔκανε παππῆ,
κι' οἱ παριστῶνες γίλασαν γιὰ τούτη τὴν ἴτροπῆ...
γυναίκες, ἀνδρες καὶ παιδιὰ γινηκῶν ὀλοι λούστα
καὶ μὲ ὀτῆς λάσπαις ἔτραχε ὁ κόσμος πλάσσα πλούστα.
Τὰς προσβολὰς ὁ Φασουλῆς, τοὺς εἶπα, δὲν ἀνίεγεται...
σὰς λέγω μὰς, σὰς λέγω ὅσο νὰ μὴ μὰς καταβρέχητε...
κι' ἂν κουτεντίεας μερικὸ γκαρίζουν ὀλοῖνα
πὼς ἡ σπουδὴ πληθύνεται εἰς ἄλλα κράτη ξένα,
ἐγὼ δὲν εἶμαι Γερμανὸς, ἐγὼ δὲν εἶμαι Γάλλος,
ἐγὼ εἶμ' Ἑλληὴ ἀκριφῆς, τούτιστιν εἶμαι ἄλλος,
κι' ἀνέλεθα τὰ γράμματα ἡ φύσις μου προστάζει
κι' ἂν ἀπὸ καθὲ ροῦχο μου νερὸ τῆς τρουμπας στάξῃ.
Αὐτὰ τοὺς εἶπα καὶ σπαθὶ γυρνόνου κορπερό,
ἀλλὰ δὲν ξέρεις σῆμερα τί κάνει τὸ νερό...
ἐνὸ γιὰ διαδῶλων πολιομητῶν κουρδίζεσαι
ἀπὸ τὰ γέλιοι, Περικλῆ, ἀμείνω ξεκαρδίζεσαι,
ξεγάνεις τὰ Συντάγματα καὶ τὰς ἀνατροπὰς
καὶ πέντε τὰ βρεγμένα σου καὶ ὀτὴ δουλειὰ σου πᾶς.
Ἄδυνατον ν' ἀντισταθῇ κανεῖνα παλληκῆρι,
κι' ἂν πρῶτ' ἀπ' τὸν Παράδειστο ἐβῆκε τὸ στηλιτῆρι,
ἀλλὰ νομίζου δούτερο πὼς ἔγῃκε τὸ νερὸ
καὶ μάλιστα, βρὶ Περικλῆ, οἱ τούτου τὸν καιρὸ.
Π. Λοιπὸν μετὰ τὸ δούτερον ὀρίστε καὶ τὸ πρῶτον
καὶ πᾶγινα νὰ φωτισθῆς ὀτὴν Κέκμινον τὸν φῶτων.

Ἐκεῖ ὀλλυγας ποικιλίας,
μὰ ἄλλουσι λόγους ἀγγελαίας.

Τὸ Πρακτορεῖον τοῦ Χαδῆς πρὸς γῆσιν τῶν κυρίων
Ἑλληνικῶν τῆν σῆμερον ἐκλήθη Πρακτορεῖον,
κι' ὁ Κακίμοις ὁ Μιχῆ, ποῦ ἔχει τετρακόσια
καὶ σπάνια χαρῖσματα τὸν διακρίνον τῶσα,
μὲ πᾶσαν ἰππῆσαν δὲ ἀεζόνου τούτου,
κι' οἱ κενταὶ σὸνδραματὰ δὲ ἔχουν ὀτὸ μενούτο
ἀληθινὰ, εὐδεντικὰ καὶ ἀσφαλῆς κίβησις,
ποῦ φέρει Νότος καὶ Βορρᾶς Ἀνατολὴ καὶ Δύσις.

Μηγάσις ὁ γῆσος γῆρῶς μὰς ἔμνε ὀτὴν Πέλι
ὀπίσθιν οἰκίαν ἐκεῖ νὰ ἐπισκοπῆται,
καὶ μεθ' ἡμῶν ἐπιπέτασι κι' ἡ κελαιεῖα ὀλη
νὰ μὰς γυρίσῃ ἴγῃροτα καὶ νὰ μὰς ὀρπεπῆται.

Καὶ τὰ «ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ» τῆς ἐκλεκτῆς ΚΟΡΙΝΘΗΣ
μὲ εἰκονογραφήματα καὶ νίας βελτιώσεως
ἐκδίδονται τὴν αἰών, καὶ πᾶρα τα νὰ κρῖνῃς
καὶ τὴν δέκα σου γι' αὐτὰ μὴ λυπηρὸς νὰ βῶσῃ.